

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sucu Augustinu Jalšovec kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja HAAKON KORSGAARD, Švicarska, Crans-Montana, Route Des Melezes 68, OIB 44873225945, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Kokot, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mamić Reberski Rimac d.o.o. Zagreb, Ulica Ivana Lučića 2A, protiv tuženika PAG PANORAMA d.o.o. u stečaju Zagreb, Ivana Lučića 2A, OIB 75093889861, kojega zastupa stečajna upraviteljica Alma Opačak iz Slavonskog Broda, radi utvrđenja osnovanosti tražbine tužitelja u iznosu od 28.068,05 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 23. rujna 2021. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke 8. studenog 2021.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja, Korsgaard Haakona, prema tuženiku, društvu Pag Panorama d.o.o. – u stečaju, temeljem Ugovora o zajmu sklopljenog dana 1. siječnja 2016. u iznosu od 28.068,05 kuna."

Obrazloženje

1. Tužitelj je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu dana 11.2.2021. protiv tuženika podnio tužbu radi utvrđenja osporene tražbine, a sukladno rješenju Trgovačkog suda u Osijeku broj St-722/19 od 12.1.2021. Ističe kako je stečajni upravitelj osporio tražbinu stečajnog vjerovnika, ovdje tužitelja, zbog toga što nisu priloženi dokazi o isplati novčanog iznosa stečajnom dužniku, odnosno konto kartice stečajnog vjerovnika, te zbog toga što se u konkretnom slučaju prema tumačenju stečajnog upravitelja radi o pravnom poslu između bliskih osoba. Tužitelj dalje navodi da je u stečajni postupak prijavio tražbinu u iznosu od 28.068,05 kn koju isti ima prema stečajnom dužniku, ovdje tuženiku, a koja je tražbina nastala ugovorom o zajmu od 1.1.2016. sklopljenog između tužitelja i stečajnog dužnika, ovdje tuženika, a koja je dospjela 1.1.2020. odnosno protekom roka od 4 godine od dana potpisivanja ugovora o zajmu. Dalje navodi kako je ranije spomenuti ugovor o zajmu

sklopljen između stečajnog vjerovnika, ovdje tužitelja, i to kao zajmodavca i stečajnog dužnika, ovdje tuženika, kao zajmoprimca u okviru redovnog poslovanja tuženika, te ističe kako je tužitelj ispunio svoju obvezu iz navedenog ugovora, te je tuženiku stavio na raspolaganje dogovoreni iznos zajma, a što je vidljivo iz konto kartice tuženika priložene uz prijavu tražbine. U daljnjem tijeku postupka u odnosu na navode tuženika kojim osporava tražbinu tužitelja po osnovi bliskosti tužitelja i tuženika u vrijeme sklapanja spornog pravnog posla, u bitnom ističe kako su Zakonom o obveznim odnosima određene pretpostavke valjanosti ugovora, te neovisno o tome u kakvom su se statusno-pravnom odnosu nalazili tužitelj i tuženik u trenutku njegova sklapanja, ne mogu se smatrati ništetnim. Također ističe kako je sukladno članku 220. ZOO-a propisano da se priznanje zastarjele obveze smatra odricanjem od zastare, neovisno o tome u kakvom su međusobnom odnosu vjerovnik i dužnik zastarjele obveze pri čemu valjanost takvog odricanja ni na koji način nije protivan Ustavu RH, prisilnim propisima ni moralu društva. Slijedom svega navedenog tužitelja predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Ističe kako je nesporna činjenica da je tužitelj pravovremeno podnio prijavu tražbinu stečajnom upravitelju, no da je sukladno točki III. Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj St-722/19-46 od 2.10.2020. uz prijavu bio dužan i priložiti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno isprave kojim dokazuje svoju tražbinu. Također navodi kako je u članku 1. Ugovora o zajmu naznačeno da se tužitelj obvezuje tuženiku staviti na raspolaganje kreditni okvir, iako fizičkim osobama nije dozvoljeno vršiti kreditiranje pravnih osoba bez posebne registracije i odobrenja HNB-a, a posebice jer se u predmetnoj pravnoj stvari radi o fizičkoj osobi koja je stranac.

3. Također ističe kako je tužitelj uz prijavu tražbine priložio konto karticu stečajnog dužnika iako je danom otvaranja stečajnog postupka sva poslovna dokumentacija tuženika morala biti predana stečajnoj upraviteljici, te je nakon zaprimanja dijela poslovne dokumentacije, utvrđeno je kako iz iste ne proizlazi nikakva uplata od strane tuženika i nije jasno na temelju koje poslovne dokumentacije je takva konto kartica stečajnog dužnika sačinjena. Stoga tuženik prigovara vjerodostojnosti i istinitosti takve kartice jer u poslovnoj dokumentaciji tuženika ne postoji vjerodostojna dokumentacija iz koje bi proizlazilo bilo kakvo dugovanje tuženika prema tužitelju, a niti je razvidno potraživanje tužitelja budući da isto ne dokazuje nikakvim uplatnicama, nalogima za izvršenje, nalogima za prijenos novčanih sredstava i drugim ispravama.

4. Također ističe kako je u vrijeme zaključenja ugovora o zajmu ista osoba - Haakom Korsgaard bila i zajmodavac i zakonski zastupnik zajmoprimca (ovdje tuženika), te da taj ugovor nije ovjeren kod javnog bilježnika, pa je stoga isti nevjerodostojan u odnosu na dan i godinu zaključenja jer se ugovor može antidatirati kad ga na takav način zaključuje i potpisuje ista osoba. Također ističe da je Zakonom o trgovačkim društvima, u članku 49., određeno da je direktoru društva zabranjeno bez posebne ovlasti trgovačkog društva nastupati kao druga ugovorna strana u ime i za račun drugih osoba. Slijedom iznijetoga tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, budući da je ista osoba Haakom Korsgaard sam sa sobom zaključila predmetni ugovor o zajmu, da prilikom prijave tražbine isti nije dostavio dokaz da je

isplaćena određena količina novca, da ugovor nije ovjeren pred javnim bilježnikom, te je takvo postupanje suprotno dobroj vjeri, savjesnosti i poštenju u pravnom prometu.

5. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u prijavu tražbine u stečajnom postupku (str. 24 spisa), ugovor o zajmu (str. 26 do 28 spisa) i otvorene stavke (str. 29 spisa), obrazac 17. (tablicu prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava, str. 49 do 56 spisa).

6. Cijeneći izvedene dokaze, te imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja, kao i da je riječ o sporu male vrijednosti koji se vodi pred trgovačkim sudom, sud je utvrdio kako tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Među strankama je nesporno da je tužitelj pravovremeno podnio prijavu svoje tražbine stečajnoj upraviteljici, a koju je ista osporila u stečajnom postupku, te je slijedom toga sud uputio tužitelja na pokretanje ove parnice, radi utvrđivanja postojanja tražbine II. višeg isplatnog reda tužitelja, a koju je isti i pravovremeno pokrenuo.

8. Među strankama je sporno da li je tužitelj tuženiku predao utuženi iznos novca, odnosno da li je tuženik taj iznos zaprimio, da li je tužitelj kao fizička osoba mogao izvršiti kreditiranje pravnih osoba (tuženika) sukladno članku 1. Ugovora o zajmu sklopljenog između tužitelja i tuženika bez posebne registracije i odobrenja HNB-a, da li je uopće takav ugovor o zajmu sklopljen dana 1.1.2016. budući da isti nije ovjeren od strane javnog bilježnika, a posebice stoga što je isti potpisan od strane Haakoma Korsgaard kao zajmodavca (ovdje tužitelja) i zajmoprimca tadašnjem direktoru tuženika, odnosno iste osobe.

9. Člankom 461a. st.2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) određeno je da su stranke u sporovima male vrijednosti dužne najkasnije u tužbi, odnosno u odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica. Nadalje člankom 492.a. ZPP-a, propisano je da će u postupku pred trgovačkim sudovima sud će u pravilu odlučne činjenice utvrditi na temelju isprava.

10. Uvidom u tužbu, kao i dokaze dostavljene uz istu, sud je utvrdio kako tužitelj svoju tražbinu temelji na Ugovoru o zajmu od 1.1.2016 i izvodu otvorenih stavaka.

11. Uvidom u naprijed navedeni ugovor sud je utvrdio kako je ovdje tužitelj Haakom Korsgaard bio i zajmodavac i zakonski zastupnik zajmoprimca (ovdje tuženika), međutim kako isti nije ovjeren od strane javnog bilježnika, sud ne može, utvrditi kada je sklopljen, te da li je zaista zajmodavac zajmoprimcu stavio na raspolaganje ugovoreni novčani iznos, a posebice stoga što tužitelj nije dostavio odgovarajuću dokumentaciju kao dokaz te činjenice.

12. Naime, tužitelj svoju tražbinu također dokazuje jednostranom ispravom-knjigovodstvenom karticom tuženika, koja mu je dostavljena od strane prijašnjeg

računovodstva tuženika. Međutim, budući da je tu ispravu stečajni upravitelj tuženika osporio, iz razloga što mu ista uopće nije poznata, niti je dostavljena i predana zajedno sa drugom poslovnom dokumentacijom tuženika prilikom otvaranja stečajnog postupka, sud je stava kako je tužitelj bio dužan dokazati da je zaista pozajmio utuženi iznos tuženiku i to drugim materijalnim dokazima, odnosno odgovarajućim ispravama (potvrdama o plaćanju, izvodu sa transakcijskog računa i sl.).

13. Budući da tužitelj nije dostavio takve isprave odnosno dokumentaciju iz kojeg bi bilo razvidno da je zaista zajmodavac Haakom Korsgaard pozajmio ovdje tuženiku novčani iznos naveden u ugovoru o zajmu, iz koje bi se moglo izvršiti vještačenje, sud je odbio prijedlog tužitelja za provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost da li je utuženi iznos tuženiku zaista i uplaćen, budući da je sud stava kako isključivo iz izvoda otvorenih stavaka, to nije moguće utvrditi.

14. Također, i sama okolnost da ta tražbina tužitelja, kao niti dokumentacija – izvod otvorenih stavaka, nije poznata stečajnom upravitelju tuženika, sud je stava kako niti tuženik nema dokumentaciju iz koje bi se moglo provesti vještačenje na tu okolnost.

15. Slijedom iznijetoga kako tužitelj prvenstveno nije valjanom dokumentacijom dokazao osnovanost svoje tražbine, sud nije imao potrebe utvrđivati druga sporna pitanja u ovome postupku, a posebice valjanost odnosno ništetnost predmetnog ugovora, odnosno da li je isti uopće mogao biti sklopljen, a sukladno odredbama Stečajnog zakona, odnosno Zakona o trgovačkim društvima.

16. O troškovima sud nije odlučivao, budući je stranka koja je u cijelosti uspjela u sporu – tuženik, nije zahtijevala.

17. Slijedom svega iznijetoga odlučeno je kao u izreci presude.

U Osijeku, 8. studenog 2021.

S U D A C

Augustin Jalšovec

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno, u roku od 15 dana od dana objave.

Broj zapisa: **eb301-b62ee**

Kontrolni broj: **0627c-99759-6e359**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=AUGUSTIN JALŠOVEC, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.